

צא אהבת פרשת אק אק

פאוס רב

בפרשת לך לך אנו לומדים על אבי אמתנו, אברהם אבינו. בתקופה של ח' שך, של עבודת אלילים, של עמים שחיו בשחיתות מוסרית, מפציעה שמשו של מי שעתידי להאיר את העולם ולגלות את האל קים מחדש.

אברהם אבינו קטן למד ונחן על עבודת האלילים, אך מתוך נשמתו זעקה האמונה בה'. אף היום, בדרךנו, רבים רבים שחנכו על עבודת אלילים מסוגים שונים, מתוך ע' מק נשמתם הרי הם מבינים שהעולם לא נוצר מעצמו, שהטבע אינו מפעל על ידי כחות של "אקראי", אלא שיש בורא לעולם, והוא ה' ומפרינס לך, והוא מקים את העולם בכל רגע ורגע.

ולנו צאצאיו ונהנים מזכותיו ולומדים ממנו על הכח לגלות את האמת מחדש - באהבה, בכנות, ובא' מץ. *אק אק*.
בבקה לשמור על קדושת הגליון.

אתוק מעיניך אק תורה

"ויוצא אתו החוצה ויאמר הבט נא השמימה וספר הכוכבים... כה יהיה זרעך" (טו ה)

"הגביהו למעלה מהכוכבים". (רש"י)

השם יתברך הגביה את אברהם אבינו מעל לכל מזל וטבע. אף כי לפי טבעו לא היה ראוי להעמיד בן, העלהו הבורא מעל לטבע ומעל למזל: ועל כך אמר לו: "כה יהיה זרעך" - אף בניך יהיו כך. גם הסיח למעלה מן המזל והנהגתם תהיה חוץ מדרך הטבע, כי אם בהשגחה פרטית בדרך נס, כפי שאמרו חכמינו: "אין מזל לישראל" (שבת קנ"ו).... (בשם החידושי הרי"ם ז"ל) יש להבין, הלא להלן נאמר (בפסוק יב): "ויהי השמש לבוא" - כלומר, שהשמש כבר נטתה לשקוע ועדיין היה יום, וכיצד, איפוא, נראו הכוכבים ביום?

ברם, לא נתכווין השם יתברך להבטיח לו לאברהם על גודל מספר בני ישראל מבחינת הכמות, שהרי באמת אין ישראל אלא הקטן שבאומות ("כי אתם המעט מכל העמים") - אלא להפך, השם יתברך הבטיח לו לאברהם, כי על אף כמותם הזעומה של בני ישראל ביחס לעמים אחרים, הרי מצד איכותם יהיו חשובים כל כך, עד שהם יהיו המשפיעים ומורי הדרך לכל האנושות. כל האומות והלשונות תלמדנה מהם מושגי מוסר וצדק, ואילולי האור אשר יפיצו הם על פני העולם - כי אז היה העולם שקוע ומתנוון בחשכה.

לפיכך אמר השם יתברך לאברהם: "הבט נא השמימה" - הבט נא כרגע אל השמים, בשעה שהחמה עוד מפיצה אורו של יום - "וספור הכוכבים" - ונסה למנות את הכוכבים - "אם תוכל לספור אותם" - התוכל לספור אותם כעת? אף על פי שהכוכבים קיימים גם ביום, בכל זאת אי אפשר לראות אותם ומכל שכן לספור אותם, שכן אורה הכביר של השמש, אף כי יחידה היא, מאפילה ומסתירה את אורם של הכוכבים, אף כי מונים הם ריבואי רבבות. הרי למדת מזה, כי לא הכמות היא העיקר, אלא האיכות... רוח ישראל ואור תורתו יתורמו בהרבה והיו איתנים, בלתי מנוצחים ונצחיים, יותר מאשר החזקים והאדירים שבעמים. לעומת השמש, מחוירים הכוכבים ואורם פג.... (קול אומר קרא)

פיונת ההלכה

מתוך הספר **אהבת חסד**, של החפץ חיים

אמרו חז"ל (סוטה יד'): דרש ר' שימלאי, תורה תחילתה גמילות חסדים וסופה גמילות חסדים. תחילתה גמילות חסדים, דכתיב (בראשית ג' כא'): "ועש ה' אלוהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבישם", וסופה גמילות חסדים, דכתיב (דברים לד' ו') "ויקבור אותו בגי". הנה חז"ל גילו לנו את גודל הענין של חסד, שרימזה לנו התורה עליה בתחילתה ובסופה, אבל באמת, לאו דוקא באלו המקומות לבד, דכמה פרשיות של תורה מלאות מזה, כאשר נבאר בעזרת השם יתברך.

תחילת הכל, צריך האדם לידיע שגדר גמילות חסדים אינו מונח דוקא על הלוואת ממון, כמו שסוברים איזה אנשים, אלא הוא מונח על כל ענייני הטוב, שאדם עושה חסד ומיטיב לחברו בחינם. יש שמתחסד עימו בממונו, כגון שמשאיל לו בהמה, או כלי או הלוואת ממון וכל כיוצא בזה, שהוא עושה בממונו טובה לחברו. הנקרא בפי חז"ל בשם "גמילות חסדים שבממונו" ויש שמתחסד עימו בגופו, וגם זה יכול תחת שני סוגים: יש שהוא מיטיב לחיים, ויש שהוא מיטיב למתים.

לחיים, כגון: שמכניס אורחים לביתו, ומטריח עצמו לפנייהם. וכן מצוות לווייה, שמלווה אותם, וכן שמחת חתן וכלה, ביקור חולים וניחום אבלים, וכל כהאי גונא דברים שמיטיב בגופו לחברו החי. [ואבאר אם ירצה ה' לקמן בפרקים הבאים כל אלו הדברים וכיוצא בהם]. ויש גמילות חסדים שבגופו, שעושה למתים, היינו הוצאת המת וההתעסקות בכל צרכי הקבורה: לשאת המיטה ולילך לפניו ולספוד ולחפור ולקבור. כל אלו, הכל מכונים בשם גמילות חסדים. וכל זה נכנס בכלל מצוות עשה של ויקרא יט' יח) "ואהבת לרעך כמוך", היינו כל הדברים שאתה רוצה שיעשו אותם לך אחרים, עשה אותם לאחריך.

ועתה נעריך לפני הכל, איך שכל התורה מלאה מענייני החסד, כדי שיתבונן האדם כמה יקר הוא ענין החסד בעיני השם יתברך. תחילת הכל במה שכתוב (בראשית ב' כב'): ויבן ה' אלוקים את הצלע אשר לקח וכו' ודרשו חז"ל (ברכות סא') מלמד שקילעה הקב"ה לחווה וגם במה שכתוב (שם): "ויביאה אל האדם", דרשו, מלמד שנעשה הקב"ה שושבין לאדם, עיין שם בגמרא.

וגם בפרשת נח שסיפרה לנו התורה (בראשית ט' כא'): וישת וכו' וישכר ויתגל וגו' וירא חם וגו' ויקח שם ויפת את השמלה וישימו על שכם שניהם וגו' ויכסו את ערוות אביהם וגו'". (שלא היו מצווים על זה, כי אין זה משבע מצוות בני נח, ורק מצד מידת החסד] וגם סיפרה לנו את הברכה שברכם נח, ונתקיים לבסוף להראות לנו את גדולת המידה, שצריך האדם להתחסד עם חברו ולחפות על קלונו בכל כוחו, כמו שהוא חס על כבוד עצמו.

וגם בפרשת לך לך, שסיפרה התורה מלחמת ארבעה מלכים, ואיך שטרח אברהם בכל כוחו, וגם הולך עימו שאר אנשים לזה, ענר אשכול וממרא, והכל כדי להציל את לוט ורכושו מן הצרה. ואף שלוט היה פושע בדבר, וכמו שכתוב (בראשית יד' יב') והוא יושב בסדום" (וכמו שפרש רש"י: מי גרם לו זאת? ישיבתו בסדום) ואף על פי כן התחסד אברהם עימו כדי להצילו.

תולדות חייו של אברהם אבינו

אברהם אבינו נולד בשנת 1948 לבריאת העולם. שם אביו תרח ושם אמו אמתלאי בת כרנבו. מקום הולדתו היה בעיירה כותא אשר בארם נהריים, הוא היה בכור להוריו ושם שני אחיו נחור והרן.

בתקופתו של אברהם אבינו, היו בני האדם מבולבלים באמונתם והיו מחפשים אחרי משהו להאמין בו, תרח ניצל את מצוקת דורו והיה מוכר פסלים שעשויים מעץ ואבן שכביכול יכולים להושיע. בבית גדוש כפירה זה גדל הבן אברהם לאביו תרח, שהיה ראש הכמרים. בהיותו בן 3 מתוך מחשבה פשוטה חשב כי בלתי אפשרי שעולם כה גדול ויפה ומורכב מפרטים רבים ייווצר מעצמו, ולכן היה סבור שהשמש ברא את הכל והתחיל לערוך את תפילתו לשמש, אבל כששקעה החמה ובאה הלבנה במקומה להאיר, וסביבה כוכבים רבים, היה סבור שהלבנה בראה שמים וארץ והכוכבים הם עבדיה ובאותו לילה ערך תפילתו לירח. ולמחרת כשראה את השמים והארץ מוארים שוב באור השמש הבין כי לא זה ולא זה בראו את השמים ואת הארץ והלך לשאול את אביו מי ברא את העולם.

הביא לו תרח פסל ואמר לו זה האל שברא אותי ואותך ואת השמים ואת הארץ. אז הלך אברהם לאמו ובקש ממנה להכין מטעמים ואותם יביא קרבן לאליל. הביא אותם אברהם לפסל וכמו שהניחם שם מצא אותם למחרת באותו מקום וללא שינוי, הבין אברהם שאילול מעשה ידי אדם לא יכול לברוא עולם וכמובן שלא להועיל ולהושיע. הציץ עליו בעל הבירה, האלוקים, ונתן לו הבנה כי יש א-ל אחד בורא העולם.

יום אחד בהיות תרח חולה מינה את אברהם לשמור לו על חנות הפסלים ולמכור לכל המעוניין אליל כבקשתו, והנה כשבא קונה לבקש פסל שאל אותו אברהם: אדוני בן כמה אתה ענה לו בן חמישים אמר לו אברהם כמה מצחיק שאדם בן חמישים ישתחוה לפסל בן יום וכך היו הקונים הולכים ומסתלקים. באחד מן הזמנים לקח אברהם פטיש ושבר את כל הפסלים חוץ הפסל הגדול והניח את הפטיש ביד הפסל הגדול, וכששאלו תרח למה שבר את הפסלים אמר לו הגדול שבר אותם כי הם התחצפו אליו.

אמר לו תרח: שקרן –הרי הוא לא יכול לזוז! אמר לו אברהם ישמעו אזניך מה שפיר מדבר כיצד אתה מאמין שהם בראו שמים וארץ ואפילו לזוז הם לא יכולים. כעס תרח על אברהם ומסר אותו לנמרוד, נמרוד השליך אותו לכבשן האש אך אברהם ניצל בנס.

זכה אברהם לכינוי אברהם העברי, ומהו עברי? שכל העולם כולו בעבר אחד ואברהם מן העבר השני. והמשיך לפרסם את אמונת הבורא לכל באי עולם. **אברם ושרי** אברם נשא לאשה את שרי אחייניתו שהיתה צעירה ממנו בעשר שנים (היתה בת הרן) שרי היא אחת מן הנשים היפות בעולם ונקראה גם יסכה שהכל סוכים [מסתכלים] ביופיה.

אברם ושרי יחדיו הפיצו את אמונת הבורא, אברם מגייר את האנשים ושרי את הנשים, מעניין לציין שלגרים המתגיירים מעניקים בדכ את השם אברהם על שם שאברהם אבי האומה היה הראשון שהכניס גרים תחת כנפי השכינה.

תולדות אמוצאי שבת

בתפזורת הבאה מסתתרים 10 מושגים שקשורים לפרשת לך לך. בהצלחה!

ה	כ	ו	כ	ב	י	מ	א
ה	מ	ל	א	כ	ד	א	ו
ע	א	מ	י	פ	י	ב	ג
ג	ל	ל	כ	ל	צ	ר	ו
ל	ו	נ	ב	ו	ח	ה	ז
ה	ט	ו	ע	ז	ק	מ	ל
ר	י	ש	מ	ע	א	ל	ש
ק	ס	ד	ו	מ	ש	ר	י
פ	ר	ע	ה	ר	י	ס	ד
א	י	ל	ע	ת	ו	ר	ה

"ומלכי-צדק מלך שלם הוציא לחם ויין...ויברכהו..." [בראשית י"ד,י"ח] ציירה: אהובה קליין(צ) [שמן על בד]

אתגר לפרשה

- ציינו את שמות בני משפחתו של אברהם אבינו, שמוזכרים בפרשה.
- מלחמת ארבעת המלכים וחמשת המלכים: מי נלחם במי, מי ניצח, מה עשה אברהם אבינו, ומדוע.
- למה נמשל עם ישראל בפרשה, ומדוע?
- עשרה ניסיונות התנסה אברהם אבינו: כמה מהניסיונות מופיעים בפרשת השבוע?

סיפור חצש ההמשכים

פרק ראשון

מי אמר שמצוות מגיעות בקלות? השכר המרובה שמור לעולם הבא, אך בעולם הזה הקב"ה מערים נסיונות וקשיים שוב ושוב.

משפחת בלוספלד קיבלה על עצמה לגדל את אושי, ילד שהתגלגל עד אז בין בתים רבים. אושי הגיע לביתם מוזנח פיזית ונפשית, והתנהג כחיה פצועה. כלל לא ניתן היה לתאר מה עברו איתו אז. אושי היה משתולל ורומס את כל הנקרה בדרכו, בין אם היתה זו כוס זכוכית שהתנפצה בגינו, או ילקוטו של אברומי, אשר בפעולה זריזה נשפכה תכולתו.

ההורים התייחסו אליו בסלחנות. הם הבינו את הרקע הקשה שלו. במשך תקופה מסוימת הוא חסר בית לחלוטין. אחר כך התגלגל בין בתים שונים. כל משפחה שטיפלה בו הרימה ידיים לאחר זמן קצר, וכל תחלופה כזו החדירה בו יותר את התחושה שהוא אינו רצוי.

גם שני הילדים שבבית, אברומי ואחותו, הבינו במוחם הקטן עד כמה מצבו של אושי מעורר רחמים, והשתדלו להתנהג איתו בסבלנות.